

[Kirsten Jacobsen]

Det forslag, vi nu behandler, er jo det forslag, som den tidligere industriminister lavede på baggrund af Børge Dahl-udvalgets betænkning.

Der er at sige ganske kort, at det, man gør med det her forslag, er, at man blåstempler de ulovligheder og de uacceptable tilstande, der har hersket på dette område, siden den konservative boligminister i 1989 gav kreditforeningerne tilladelse til at drive ejendomsmæglervirksomhed.

Selv om man skærpede reglerne i 1990, var den tidligere industriminister jo forhindret i at forvalte sit eget ressort, idet hun har nægtet at sørge for, at reglerne i den eksisterende ejendomsmæglerbekendtgørelse bliver overholdt. Det betyder, at vi i dag er i en situation, hvor gældende regler overtrædes konsekvent hver eneste dag af hele den finansielle sektor, som gebærder sig i denne branche.

Det er ikke en påstand, som jeg kommer med, det har Konkurrencerådet fortalt helt klart og utvetydigt: De aftaler, som er indgået imellem kreditforeningerne og ejendomsmæglerne, er i strid med gældende regler. Derfor skal vi gøre os klart, at jo længere tid det varer, inden man får gjort et eller andet, jo længere tid vil disse wildwesttilstande herske.

Jeg har et direkte spørgsmål til den nuværende industriminister. Vil industriministeren sørge for, at indtil dette lovforslag eller et andet er vedtaget, holder vi os til de regler, der er gældende, og at de bliver efterlevet? Det betyder, at man kan fratage dem, der overtræder reglerne, den beskikkelse og den autorisation, de måtte have som ejendomsmæglere.

For Fremskridtspartiet er det et forbrugerbeskyttelsesforslag, og jeg kan godt forstå, hvis nogle siger: Nå, det var nye toner. Men vi erkender, at det her er et område, hvor forbrugeren ikke har nogen mulighed for at have overblik over det store kompleks af regler, som man skal tage stilling til i forbindelse med en ejendomshandel. Det her forslag skal ikke være et forslag til at beskytte hverken ejendomsmæglere eller advokater. Det skal først og fremmest sikre forbrugerne, så at de, når de en eller to gange i deres liv foretager en økonomisk disposition, som jo altså kan betyde noget for hele familiens fremtid, da gør det i størst mulig sikkerhed.

Vi stiller derfor fire ufravigelige krav: 1. at den nødvendige ekspertise er til stede, 2. at den nødvendige uafhængighed er til stede, 3. at den nødvendige sikkerhed for penge og mod fejl er til stede, og ikke mindst 4. at vi får det mest prisbillige system.

For at leve op til det skal man efter vores mening simpelt hen ikke have den finansielle sektors vildskud ind i denne branche. Det er en sektor, som i kraft af pengetanke – ja, dem er der ikke så mange tilbage af, men det kan jo være, de kommer engang igen – er i stand til at monopolisere det her foretagende. Selv om ejendomsmæglerne nok kan have skyld i det, så skal jeg minde den konservative ordfører om, at det var en konservativ boligminister, der gav den tilladelse, der gjorde det muligt overhovedet at starte på den her vildvej.

Vi mener også, at hvis man skal opnå det mest prisbillige system, kan man lige så godt tage tyren ved hornene og sige, at det ikke kan være meningen, at vi skal vedtage en lov i 1993 for at beskytte advokatstanden, for det forbud, der er mod skødeskrivning, betyder kun, at vi her med lovgivningen i hånden skal sikre, at advokaterne kan få nogle ekstra indtægter. Det er urimeligt, og det er forbrugerne, der skal betale.

Når ejendomsmægleren har lavet en slutseddel, er det alligevel den, der juridisk skal lægges til grund i en eventuel retssag. Det andet, skødet, er helt formelt, og det skrives som regel af nogle kontorelever, der har været ansat i tre måneder, og som har »Håndbog for advokatsekretærer i skødeskrivning«. Det er der ingen grund til at betale tusindvis af kroner i salær for.

Det, man skal gøre, er, at man skal lade slutsedlen være det endelige dokument, lade det tinglyse og forholde sig til det. Så er der kun ét salær, og man kan halvere omkostningerne. Vi er alle sammen enige om, at det er for dyrt at handle ejendom, og her er et godt forslag, som gør det billigere. Og så skal man jo ikke tro, at det er en nyskabelse. I Norge fungerer det sådan, i Sverige fungerer det sådan, og mange andre steder i verden fungerer det sådan.

Min taletid er udløbet, men jeg skal nok komme tilbage.

Charlotte Enevoldsen (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede un-